

Els dubtes per votar l'1-O a la Garrotxa: «Les ordres eren que pleguéssim veles»

Diferents testimonis asseguren haver rebut pressions de partits i entitats hores abans del referèndum i també durant la votació

Els coordinadors locals del referèndum relaten les seves vivències aquells dies | Martí Albesa

Per a molts, l'1-O va ser el punt més àlgid de l'independentisme, però també l'inici d'una decepció en vers la classe política que, precisament, ha arribat també al seu punt més àlgid amb la crisi de govern entre ERC i Junts. Cinc anys després de l'1-O, **NacióDigital** recull testimonis que relaten **un intent per part dels partits i entitats independentistes d'aturar el referèndum** a la Garrotxa abans i durant la seva celebració.

Segons algunes de les persones que van viure de primera mà l'organització de l'1-O a la comarca, els primers missatges per refredar i aturar la votació **van començar a aparèixer la mateixa setmana del referèndum**: "Vaig assistir a una reunió secreta organitzada per l'Assemblea Nacional a Besalú dilluns o dimarts abans de votar. Hi havia unes 25 persones. A la reunió es demanava que no s'oferís resistència, que no anéssim la nit abans als col·legis i que només es volia la foto. Allà ja es pretenia desactivar l'1-O", relata **Dani Planàs**, membre de Demòcrates de Catalunya i una de les persones que va guardar urnes a Olot.

Dani Planès va assistir a una trobada prèvia al referèndum on es va relativitzar la situació. Foto: Martí Albesa

Qui també recorda una situació similar és la **Núria Torres**, aleshores presidenta d'Òmnium Garrotxa: "Des d'Òmnium el dia abans ens deien que no féssim res i que ja podíem marxar. Vam acabar passant de Barcelona i vam seguir unes altres consignes". Una afirmació que, des d'Òmnium nacional, es desmenteix de forma rotunda tot recordant la implicació de l'entitat en el referèndum. Torres també recorda que el dissabte els va "arribar" que Barcelona "es feia enrere en l'organització del referèndum, que ja estava i que fins allà havíem arribat". Aquests missatges haurien arribat a la tarda, quan ja hi havia gent mobilitzada als col·legis. **"A la Garrotxa no hi havia ningú que volgués fer el pas enrere. Però la discussió era com fer el pas endavant"**.

Aquesta mena de situacions **també es van donar durant el diumenge 1 d'octubre**. Un cop van aparèixer les primeres càrregues a Sant Julià de Ramis i els primers atacs informàtics, **van començar les trucades**. "Em va trucar un càrrec comarcal del PDECat dient-me que estava al costat del conseller d'Empresa, Santi Vila, que aquell dia estava dinant a Olot i que tots dos pensaven que calia passar a votar manualment, però que l'autoritat la tenia jo. Doncs vaig dir que no", explica **Josep Ferrés**, coordinador del referèndum a la capital de comarca i president en aquell moment de la secció territorial de l'ANC. Ferrés va negar-se a aturar la votació electrònica perquè ja havia votat gent d'aquesta manera i, si es passava a votar en paper, hi hauria ciutadans que haurien votat dues vegades. "Van anar pressionant i em van dir que al migdia en parlàriem. Es va donar la sort que al migdia es van acabar les càrregues", recorda Ferrés.

*Josep Ferrés, coordinador local del referèndum, va rebre pressions durant la jornada de votació de l'1-O.
Foto: Martí Albesa*

Per la seva banda, Núria Torres també constata **les pressions aquell matí de l'1 d'octubre de 2017**: "Hi va començar a haver trucades, cadascú amb el seu partit. Amb les primeres càrregues policials, hi havia veus que deien que ja havíem guanyat. Però a partir d'aquí **el tauler de joc va canviar**. Recordo que a mig matí les ordres de partits i d'Òmnium eren que pleguéssim veles perquè ja havíem fet el que havíem de fer. En Santi Vila em va trucar. Després entre nosaltres vam dir que Olot no plegava. Aquí hi va haver enfrontaments entre gent de les meses i de la coordinació del referèndum amb els seus partits corresponents".

Finalment, els col·legis d'Olot i la majoria que hi havia al país van aguantar fins al voltant de les vuit del vespre, hora del tancament. Ara, però, cinc anys després, els que llavors van ser líders de les entitats sobiranistes locals de la Garrotxa **asseguren que els van enganyar**: "Vull dir públicament que m'ho creia i que ens van enganyar. Nosaltres no som traïdors de la causa. Jo tornaria a fer el que vaig fer perquè m'ho vaig creure", diu l'aleshores presidenta d'Òmnium Garrotxa, que també afegeix que "a la comarca també hi va haver **polítics que van decebre**, com a tot arreu".

Núria Torres va ser la presidenta d'Òmnium Garrotxa durant l'1-O. Foto: Martí Albesa

Per la seva banda, l'aleshores president de l'ANC a Olot, Josep Ferrés afirma que des de les entitats sobiranistes del territori **van donar sempre la cara**: "No ens vam amagar mai i crec que vam actuar amb tota la nostra millor manera de fer les coses i amb una generositat, com la resta de la població, que no ha estat corresposta. I no estic demanant cap monument a cap plaça, sinó que no decebin les expectatives", afegeix Ferrés.

Per tot això, Planàs creu que **l'1-O s'havia plantejat "perquè sortís malament"**. "La determinació de la gent va ser el que va fer que fos un èxit. Pretenien que fos una mobilització massiva de denúncia de l'estat espanyol demofòbic, però la gent estava fent un referèndum".

Malgrat tot, Núria Torres, Josep Ferrés i Dani Planàs, com molts altres testimonis de l'1-O **afirmen que, si fes falta, tornarien a participar** i a formar part de l'organització d'un referèndum com el que es va construir l'octubre de 2017.